

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 36Ek/263/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119226969
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119226969.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Bytové družstvo, Snina, so sídlom Budovateľská 2204, 069 01 Snina, IČO: 00 617 318, práv. zast.: JUDr. Ján Holota, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Komenského 2791/35, 069 01 Snina, proti povinnej: G., na vymoženie povinnosti vypratať byt s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Michal Bulko, so sídlom Exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 251EX 365/2019, o sťažnosti povinnej proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/263/2019 zo dňa 13. novembra 2019 a o návrhu povinnej na prerušenie exekučného konania Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/263/2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/263/2019 zo dňa 13. novembra 2019 z a m i e t a .

II. Súd návrh povinnej na prerušenie exekučného konania z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený prostredníctvom ním vybraného súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku /§ 48 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)/ sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11. 02. 2019, domáhal od povinnej vymoženia povinnosti - vypratať byt s príslušenstvom. Ako exekučný titul pripojil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 5C/204/2014-109 zo dňa 18. 05. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/25/2018-163 zo dňa 13. 11. 2018. Poverením zo dňa 07. 03. 2019 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdom vygenerovaného súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku, so sídlom Exekútorského úradu Kukorelliho 50, Humenné. Uznesením sp. zn. 36Ek/263/2019 zo dňa 15. 05. 2019, právoplatným dňa 27. 06. 2019, Okresný súd Banská Bystrica vylúčil súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku z vykonávania predmetnej exekúcie a to po tom ako tento oznámil, že s predsedom oprávneného má nadštandardné priateľské vzťahy spočívajúce najmä v častých osobných stretnutiach, rozhovoroch a plánovaní spoločných voľnočasových aktivít. Poverením zo dňa 16. 07. 2019 vykonaním exekúcie poveril ďalšieho vygenerovaného súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka, so sídlom Exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, Poprad, ktorý ju vedie pod sp. zn. 251EX 365/2019.

2. Povinná dňa 27. 08. 2019 odovzdala na poštovú prepravu návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedla, že dňa 11. 06. 2019 prevzala prvú písomnosť v danej veci. Poverenie bolo vydané dňa 07. 03. 2019, t.j. 24. deň od podania návrhu. Poverenie však má byť podľa zákona vydané do 15 dní. Ďalej poukázala na to, že jej nebol doručený návrh oprávneného s prílohami, čo je závažné procesné pochybenie. Uviedla, že si nevie overiť, či bol zaplatený súdny poplatok, kedy a v akej výške. V upovedomení o začatí exekúcie sa píše, že ho má platiť ona. Namietla, že má zaplatiť odmenu za spísanie zápisnice vo výške 24,36 eura a tiež, že chýbajú potvrdenky o zaplatení. Nevie, kto návrh na začatie exekučného konania spísal, ale oprávnený a právny zástupca oprávneného majú zriadené

elektronické schránky a sú povinné podať návrh elektronicky, bezplatne. Konštatovala, že konanie je spotrebiteľské a oprávnený je povinný predložiť súdu právny titul - nájomnú zmluvu. Poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka nebolo vydané včas, do 7 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o vylúčení súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku. Nedostala ani kópiu poverenia, resp. poverenia s dodatkom a tiež kópiu exekučných titulov ako prílohu návrhu. V texte upovedomenia nie je uvedený dátum vykonateľnosti. Podľa jej názoru, konanie vedené pod sp. zn. 5C/204/2014 bolo nezákonné. Toto konanie bolo možné začať až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 5C/392/2013, t.j. po dátume 17. 12. 2016. Žaloba bola však podaná už v auguste 2014, t.j. v čase, keď o výpovedi z nájmu bytu (5C/392/2013) súd ešte nerozhodol. Žaloba mala byť zamietnutá, namiesto toho súd konanie na návrh žalobcu prerušil a v konaní pokračoval po vynesení rozsudku bez toho, aby vydal uznesenie o pokračovaní v konaní. Povinná ďalej poukázala na to, že súdy nepovažovali tieto jej životne dôležité konania za spotrebiteľské spory, čím boli závažným spôsobom porušené jej procesné práva a bolo porušené jej právo na súdnu ochranu a spravodlivosť. V konaní vedenom pod sp. zn. 5C/204/2014 nebol zaplatený súdny poplatok v zákonnej výške, keď povinná nevie, na akú sumu ocenili jej byt. V marci 2020 uplynie 30 rokov odvtedy, čo jej bol byt pridelený do osobného užívania. Od 01. 01. 1992 sa mala stať nájomkyňou tohto bytu, ale oprávnený neuzavrel s ňou dodatok k dohode o bezodplatnom užívaní bytu. Nikdy za takmer 30 rokov jej nájomné (odplatu za užívanie bytu, ktorá je povinnou a základnou podmienkou každej nájomnej zmluvy) nepredpisovali. Krajský súd v Prešove potvrdil, že Dohoda o užívaní (bezodplatnom) bytu uzavretá dňa 29. 03. 1990 na dobu neurčitú, je platná. Nájom bez určenia výšky nájomného neexistuje. Preto je výpoveď z nájmu absolútne neplatná. V konaní vedenom pod sp. zn. 5C/392/2013 boli porušené jej práva. Posledné pojednávanie vo veci bolo dňa 25. 05. 2015. Nemohla sa ho zúčastniť pre chorobu. Potvrdenie o práceneschopnosti doručila súdu v zákonnej lehote, napriek tomu sudkyňa vyhlásila rozsudok v neprítomnosti povinnej. Podľa názoru povinnej boli závažným spôsobom porušené jej práva - práva spotrebiteľa, právo osobnej účasti na pojednávaní, na spravodlivý súdny proces. Dala do pozornosti, že v roku 2003 sa ju oprávnený pokúšal podviesť. Oprávnený dal povinnej a jej manželovi podpísať nejaké papiere, neskôr povinná zistila, že je to nájomná zmluva, ktorá je platná súčasne s dohodou o užívaní bytu (neobsahuje však nájomné). Oprávnený jej však po dvoch mesiacoch oznámil, že túto nájomnú zmluvu ruší. Spolu so zmluvou rozhodli o znovupridelení bytu obom manželom. Podľa povinnej je táto zmluva absolútne neplatná, ale ešte sa ňou súd nezoberal. Bola riadne a platne uzavretá, i keď je v rozpore so zákonom a stanovami oprávneného. Sudkyňa, ktorá konala vo veci sp. zn. 5C/392/2013 a sp. zn. 5C/204/2014 sa snažila vyhovieť silnejšiemu (oprávnenému), zastúpenému advokátom, ktorý nemusel vôbec rozprávať, lebo konala zaňho a povinná predpokladá, že sudkyňa preskočila dva závažné úkony, čím jej podstatne sťažila uplatnenie ďalších práv. Obe konania boli vedené nezákonným spôsobom a ich výsledky sú tiež nezákonné. Tvrdila, že ona nie je nájomkyňa, byt užíva na základe dohody o bezodplatnom užívaní bytu zo dňa 29. 03. 1990 na dobu neurčitú. Žaloba o vypratanie bytu mala byť zamietnutá. V roku 2012 sa oprávnený a VSE a.s. dohodli na odpojení bytu od dodávok elektrickej energie, ktorú povinná nemá dodnes. VSE a.s. jej vyúčtovala nedoplatok, čo povinná uhradila. VSE a.s. sa však neoprávnene obohatila, pretože do platieb nepočítali tie, ktoré uhradil syn povinnej. Vo veci koná súd o náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia. Oprávnený v spolupráci s JUDr. Jánom Holotom sa chce na jej úkor neoprávnene obohatiť, pretože trhová hodnota bytov v súčasnosti je zhruba najmenej 85-krát vyššia ako v roku 1990 (vyjadrenie realitných kancelárií). V akciách proti povinnej vystupujú spoločne - riaditeľ oprávneného, tzv. advokát, jeho bratranec (riadiaci zamestnanec polície), exmanžel povinnej a vplyvný a bohatý dôchodca - bývalý vysokopostavený politik. Povinná doplnila, že návrh na vypratanie bytu podala neoprávnená osoba. Keďže nedostala návrh a prílohy, nevie sa vyjadriť k vykonateľnosti exekučného titulu. Nebola jej však zabezpečená primeraná náhrada - náhradný byt. A už vôbec jej nebola ponúknutá a zaslaná zmluva - právny titul k novému bývaniu. Povinná sa zároveň odvolala proti trovám exekúcie. Vzhľadom na závažné procesné pochybenia a nezákonné rozhodnutia súdov vo veci vypratania bytu ale i konania, ktoré mu predchádzalo (o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu sp. zn. 5C/392/2013), žiadala povinná exekučné konanie zastaviť. Uviedla, že všetky konania oprávneného, ktorého zastupuje tzv. advokát JUDr. Holota, sú proti nej vedené najmä z dôvodu, že sa vydala za bývalého manžela členky rodinného klanu čopíkovcov. Povinné byt chcú dať jej. Chcú povinnú vyvlastniť. Všetky peniaze povinnej išli do bytu. Exmanžel povinnej predkladal súdom čiastočné sfaľšované daňové priznania a je povinnej dlžný ešte veľa peňazí. K svojmu návrhu pripojila Nájomnú zmluvu zo dňa 21. 08. 2003 a Dohodu o bezodplatnom užívaní bytu zo dňa 29. 03. 1990.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uviedol, že mu navrhuje nevyhovieť a v exekúcii pokračovať. Podľa jeho názoru, dôvody na zastavenie exekúcie tak, ako ich uvádza povinná,

nesplňajú požiadavky jednotlivých dôvodov na zastavenie exekúcie. Tiež poukázal na to, že v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, môže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietať len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty. Žiadne také skutočnosti ale povinná v podanom návrhu na zastavenie exekúcie nenamietala.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 36Ek/263/2019 zo dňa 13. novembra 2019 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamieta, výrokovou vetou II. rozhodol, že súd námietky povinnej proti trovám exekúcie zamieta a výrokovou vetou III. rozhodol, že súd oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov nepriznáva. Zamietnutie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie odôvodnil predovšetkým tým, že: „...V posudzovanej veci mal súd za preukázané, že povinná prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 10.08.2019 a s ohľadom na zákonnú lehotu bol deň 26.08.2019 posledným dňom, kedy bolo možné podať návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Nakoľko podala povinná návrh na zastavenie exekúcie dňa 27.08.2019, je jej návrh podaný po uplynutí zákonnej lehoty, preto tento návrh odkladný účinok nemá a súd sa ním zaoberal ako návrhom neskôr podaným v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k samotnému obsahu návrhu povinnej súd uvádza, že vzhľadom na podanie návrhu po uplynutí zákonnej lehoty, bolo možné v návrhu namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Z dôvodu, že súd považoval za potrebné vzhľadom na predmet konania reagovať na tvrdenia povinnej, sa súd všetkými dôvodmi uvedenými povinnou zaoberal, pričom dospel k záveru, že žiaden z dôvodov nie je spôsobilý zastavenia predmetnej exekúcie.... K prvej námietke povinnej súd uvádza, že nedodržanie lehoty na vydanie poverenia, nespôsobuje nezákonnosť vedenia exekúcie. Ide len o vzťah oprávneného a súdu, keď oprávnený sa môže domáhať v prípade dlhodobého nekonania a spôsobenia prietahov v konaní primeraného finančného zadosťučinenia voči súdu. Vo vzťahu k ďalšej námietke súd poukazuje na to, že v exekučnom konaní procesný predpis upravujúci exekučné konanie a výkon exekúcie, t.j. Exekučný poriadok, nestanovuje povinnosť doručovať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy povinnej osobe. Návrh na vykonanie exekúcie sa v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku doručuje len súdnemu exekútorovi. Súd vo vzťahu k ďalšej námietke konštatuje, že súdny poplatok za podanie návrhu na vykonanie exekúcie bol zaplatený vo výške 16,50 Eur, teda v plnej výške, dňa 13.02.2019. Z dôvodu, že oprávnený podal návrh prostredníctvom súdneho exekútora, keď zákon mu takýto spôsob podania návrhu na vykonanie exekúcie umožňuje, vznikli oprávnenému trovy za podanie návrhu vo výške 24,36 Eur. Nakoľko oprávnený žiadal náhradu trov exekučného konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaným návrhom na vykonanie exekúcie, vydal súd poverenie aj na vymoženie trov exekúcie oprávneného vo výške 16,50 Eur (za zaplatený súdny poplatok) + 20,46 Eur (za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora), t.j. spolu 40,86 Eur. Súd konštatuje, že potvrdenie o zaplatení nemusí nevyhnutne byť súčasťou spisu, keďže návrh vypíňa úrad súdneho exekútora, keď súdny exekútor je osobou nesúcou zodpovednosť za správne vyplnenie návrhu. K ďalšej námietke povinnej súd uvádza, že ako je už uvedené, návrh na vykonanie exekúcie spísal úrad súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku, Exekútorový úrad so sídlom Kukorelliho 50, Humenné. K následne ďalšej námietke povinnej súd uvádza, že je síce pravdou, že oprávnený má zriadenú elektronickú schránku a je povinný zasielať písomnosti elektronicky, uvedené ho však nezabavuje zákonnej povinnosti zaplatiť za návrh súdny poplatok v zmysle položky 13 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. K ďalším námietkam súd uvádza, že predmetné konanie nemá povahu spotrebiteľského konania, ide o vykonávacie konanie, teda nútený výkon rozhodnutia. Základné konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/204/2014 pritom rovnako nemalo spotrebiteľský charakter, nakoľko, ako z vyjadrenia povinnej vyplýva, sa v tomto konaní prejednával nárok vyplývajúci z nájmovej zmluvy. Ako je už vyššie konštatované nedodržanie lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nespôsobuje nezákonnosť vedenia exekúcie. Ustanovenie § 33 ods. 13 Exekučného poriadku pritom nestanovuje lehotu na vydanie dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. Lehota 7 dní ako uvádza povinná sa teda v zákone pre daný prípad nenachádza. Vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka, Exekútorový úrad so sídlom Nám. sv. Egídia 95, Poprad dňa 16.07.2019 súd neprekročil žiadnu lehotu. Na tomto mieste súd poukazuje na to, že poverenie na vykonanie exekúcie resp. jeho dodatok sa doručujú výlučne poverenému súdnemu exekútorovi resp. jeho nástupcovi. Účastníkom konania sa predmetná listina nedoručuje. Oprávnenie disponovať s touto listinou má jedine súdny exekútor vykonávajúci exekúciu v predmetnej exekučnej veci. Rovnako ako je už vyššie uvedené, exekučný titul sa v exekučnom konaní nedoručuje osobe povinnej. Povinná osoba disponuje resp. má možnosť disponovať exekučným titulom, nakoľko súd rozhodujúci v základnom

konaní, v tomto prípade Okresný súd Humenné v konaní sp. zn. 5C/204/2014 doručuje rozhodnutie vo veci samej stranám sporu (žalobca a žalovaný). Povinnej osobe sa ako prvá písomnosť v exekučnom konaní v zmysle zákona doručuje upovedomenie o začatí exekúcie, ktorú písomnosť doručuje súdny exekútor. Súd uvádza, že v upovedomení o začatí exekúcie nemusí byť uvedený dátum vykonateľnosti exekučného titulu. Skutočnosť, či na tejto listine je alebo nie je predmetný dátum uvedený, nie je rozhodujúca pre prebiehajúcu exekúciu. Vo vzťahu k ďalšej rozsiahlej námietke povinnej týkajúcej sa základného konania súd konštatuje, že exekučné konanie nie je preskúmovacie konanie základného konania, teda konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/204/2014, resp. sp. zn. 5C/392/2013. Účelom exekučného konania je nútený výkon exekučných titulov, vykonateľných rozhodnutí súdu a iných orgánov verejnej moci. Predpoklad na začatie exekúcie v danej veci a to vykonateľné rozhodnutie súdu mal exekučný súd za splnený, a preto vydal dňa 07.03.2019 poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučný súd nemá právomoc dohliadať nad základnými konaniami a nemá ani právomoc ich rozhodnutia meniť či rušiť. Za účelom preskúmania týchto rozhodnutí slúžia opravné (odvolanie) a mimoriadne opravné prostriedky (dovolenie, obnova konania). Vyššie uvedené rovnako platí vo vzťahu k tvrdeniu o obohatení sa spoločnosti VSE a.s. na úkor povinnej. Ako povinná uviedla v tomto prípade prebieha konanie o náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia a všetky námietky a dôkazy, ktoré povinná voči horeuvedenej spoločnosti má, je potrebné uplatniť v danom konaní, nakoľko oprávnený a povinný konať a rozhodnúť vo veci samej je súd konajúci vo veci náhrady škody a vydania bezdôvodného obohatenia. Rovnako v inej veci pokiaľ je povinná toho názoru, že boli jej práva porušené, má možnosť sa obrátiť na súd za účelom ochrany jej práv. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa vedenia konania na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/204/2014, exekučný súd rovnako konštatuje, že nemá právomoc skúmať dodržiavanie povinností sudcu pri výkone jeho funkcie. Exekučný súd je oprávnený zahájiť exekúciu doručovaním poverenia na vykonanie exekúcie poverenému súdному exekútorovi a na všetky úkony s exekučným konaním alebo exekúciou spojené. Skúmanie dodržiavania povinností je nad rozsah právomoci exekučného súdu zverenej mu zákonom. Rovnako sa exekučný súd nemôže vyjadrovať k osobám zmierneným v návrhu na zastavenie exekúcie. K námietke povinnej o tom, že sa nevie vyjadriť k vykonateľnosti exekučného titulu súd uvádza, že doložka vykonateľnosti bola vyznačená súdom rozhodujúcim v základnom konaní (Okresný súd Humenné) a ako verejná listina osvedčuje pravosť toho, čo je v nej uvedené, pokiaľ nie je preukázaný opak. V prípade, že by povinná chcela namietať vyznačenie vykonateľnosti, je potrebné svoju námietku adresovať Okresnému súde Humenné. Toho času je predmetná exekúcia vedená na základe vykonateľného rozhodnutia súdu - exekučného titulu, a preto je vedená v súlade so zákonom. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa bytovej náhrady súd poukazuje na skutočnosť, že uvedeným sa zaoberal Okresný súd Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/204/2014, keď ako vyplýva z výrokovkej časti rozhodnutia, bytovú náhradu - náhradné ubytovanie povinnej priznal. V rámci posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie súd zistil, že oprávnený zabezpečil povinnej bytovú náhradu a to náhradné ubytovanie. Náhradným ubytovaním je v zmysle § 712 ods. 3 Občianskeho zákonníka byť s jednou obytnou miestnosťou alebo obytná miestnosť v slobodárni, ubytovni alebo v iných zariadeniach určených na trvalé bývanie alebo podnájom v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu u iného nájomcu. Oprávnený zabezpečil povinnej náhradné ubytovanie, pričom povinnú o tejto skutočnosti informoval zásielkou adresovanou na adresu trvalého pobytu povinnej. Skutočnosť, že sa obálka vrátila oprávnenému ako neprevzatá, nemôže byť na ťarchu oprávneného, ktorý si svoju informačnú povinnosť splnil. V zmysle § 185 ods. 1 Exekučného poriadku má súdny exekútor pri výkone exekúcie vyprataním bytu skúmať, či oprávnený splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu, v tomto prípade teda či zabezpečil náhradné ubytovanie, a až potom môže súdny exekútor pristúpiť k samotnému výkonu rozhodnutia. Overenie zabezpečenia bytovej náhrady určenej súdnym rozhodnutím preto bude ešte predmetom konania zo strany povereného súdneho exekútora. Súd poznamenáva, že nakoľko to nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie, nezaoberal sa oboznámením sa s predloženou Nájomnou zmluvou zo dňa 21.08.2003 a Dohodou o bezodplatnom užívaní bytu zo dňa 29.03.1990. Uvedené listiny boli resp. mali byť predložené v základnom súdnom konaní. Na oprávnenosť vedenia predmetnej exekúcie nemajú vplyv, nakoľko exekučný súd disponuje v konaní vykonateľným rozhodnutím súdu. Vzhľadom na uvedené súd postupujúc v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.“

5. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, povinná v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť, v ktorej zotrvala na svojich tvrdeniach v návrhu na zastavenie exekúcie. Zamietnutie jej návrhu na zastavenie exekúcie vyšším súdnym úradníkom považovala za nedostatočne odôvodnené (jasný postoj na základe čoho tak rozhodol). Okrem toho uviedla, že celé toto exekučné konanie je nezákonné; v

obálke obsahujúcej uznesenie vyššieho súdneho úradníka, chýbal akýkoľvek elektronický podpis, resp. doklad o autorizácii; na uznesení nie je okrúhla pečiatka; v uznesení nie je uvedená fyzická osoba, ktorá koná za právnickú osobu, čo je v rozpore so zákonom; podľa jej názoru si oprávnený sám vybral svojho exekútora (podľa starých a neplatných predpisov); súdny exekútor JUDr. Michal Bulko (z Popradu) jej niekoľkokrát odmietol zaslať požadované listiny, ktoré povereniu predchádzali s tým, že musím prísť do Popradu, kde môže do spisu nahliadnuť; oprávnený návrh na začatie exekučného konania nebol oprávneným v zmysle zákona podaný elektronicky; súdny exekútor JUDr. Bulko nedoručil exekučnému súdu jej návrh na zastavenie exekúcie, ktorý mu dňa 26. 08. 2020, t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote odoslala e-mailom; oprávneným jej neboli doručené listiny o nájdení náhradného ubytovania a zmluva k nemu, pričom zároveň poukázala na to, že pri družstevných bytoch sa zabezpečuje náhradný byt (maloleté dieťa) - vždy, a tiež spochybnila zastúpenie oprávneného JUDr. Jánom Holotom, v pozícii advokáta. Záverom uviedla, že v prípade ak súd jej návrhu na zastavenie exekúcie nevyhoví, navrhuje prerušenie konania z dôvodu podania žaloby o určenie vlastníckeho práva k bytu alebo odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia v tejto veci.

6. Právny zástupca oprávneného vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že povinná v podanej sťažnosti neuvádza žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by sa týkali aktuálneho štádia sporu ale uvádza skutočnosti, ktoré sa týkali predchádzajúcich štádií sporu a boli aj zohľadnené príslušnými subjektmi v predchádzajúcich štádiách sporu. Povinná neuvádza ani skutočnosti, ktoré by opodstatňovali podanie sťažnosti proti uzneseniu prvostupňového súdu.

7. Sudca k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preštudovaní veci sudca dospel k záveru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je v napadnutej časti vecne správne, dostatočne odôvodnené, pričom sa stotožnil s dôvodmi v ňom uvedenými, prihliadnuc na to, že ak by aj návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote, vzhľadom na predmet konania vyšší súdny úradník považoval za potrebné reagovať na tvrdenia povinnej. Sudca však dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa vyšší súdny úradník nemusel zaoberať všetkými tvrdeniami povinnej, ak tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jej návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu, v zmysle § 250 ods. 1 CSP sudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

13. Nad rámec uvedeného, sudca k sťažnosti povinnej poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinnej) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinná uviedla v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinnej reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné. Výnimku tvoria tvrdenia povinnej, týkajúce sa náležitostí uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom.

14. Pokiaľ povinná v podanej sťažnosti poukazuje na to, že v obálke obsahujúcej uznesenie vyššieho súdneho úradníka, chýbal akýkoľvek elektronický podpis, resp. doklad o autorizácii a na uznesení nie je okrúhla pečiatka, sudca k uvedenému udáva:

15. Predmetný spis sp. zn. 36Ek/263/2019 je na tunajšom súdne vedený v elektronickej podobe. Uznesenie bolo potom vydané ako elektronický úradný dokument. V takom prípade sa rozhodnutie ručne nepodpisuje, ani fyzicky neopatrjuje pečiatkou súdu, ale sa autorizuje /vid' napr. § 2 ods. 11 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy; § 3 písm. o), § 23, § 29 - § 34 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente); inštrukcia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 19/2016 č. 48652/2016/100 k uplatňovaniu zákona o e-Governmente v rezorte Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky). Pritom je právne irelevantné, či je uznesenie doručované do elektronickej schránky, alebo hybridnou poštou. Z obsahu spisu vyplýva, že povinnej bolo formou hybridnej pošty, prostredníctvom príslušnej pošty, zaslané uznesenie vyššieho súdneho úradníka, doložka autorizácie predmetného uznesenia a vyjadrenie oprávneného. Pokiaľ príslušná pošta do obálky pre povinnú nevložíla všetky súdom zaslané dokumenty, nejedná sa o pochybenie zo strany súdu. Zároveň však súd poukazuje na to, že nedoručenie doložky autorizácie rozhodnutia účastníkov, nemá za následok neplatnosť vydaného rozhodnutia. V exekučnom spise sa totiž nachádza doklad o autorizácii daného uznesenia. Napriek uvedenému, spolu s týmto uznesením, súd povinnej opätovne zašle aj doložku autorizácie uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom. Zároveň povinnú poučuje, že ako účastníčka konania môže kedykoľvek nahliadnuť do súdneho spisu sp. zn. 36Ek/263/2019 a to či už osobne na informačnom centre okresného súdu (Zvolenská cesta, BB) počas úradných hodín alebo elektronicke, po vyžiadaní si prístupového kódu k ESSp od súdu. Dodáva, že štátny dohľad nad činnosťou exekútorov vykonáva Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 8 ods. 2 Exekučného poriadku).

16. K tvrdeniu povinnej, že v uznesení vyššieho súdneho úradníka absentuje označenia fyzickej osoby, ktorá ho v konaní zastupuje sudca udáva, že v prípade právnických osôb nemožno za splnomocneného zástupcu považovať príslušný štatutárny orgán alebo jeho člena. Pri obchodných spoločnostiach a družstvách upravuje konanie za právnickú osobu priamo Obchodný zákonník (§ 13 až § 16). Tieto subjekty však nemožno považovať za zástupcov strany na základe splnomocnenia a ich právne postavenie sa nespravuje ustanoveniami o zastúpení. Vyšší súdny úradník potom postupoval správne, v súlade so zákonom, keď v záhlaví svojho uznesenia pri oprávnenom (právnickej osobe) neuviedol zástupcu. Spolu s vyjadrením sa k sťažnosti povinnej bolo však predložené splnomocnenie zo dňa 12. 06. 2019, ktorým oprávnený splnomocnil JUDr. Jána Holotu ako advokáta, na zastupovanie v exekučnej veci o vymoženie povinnosti vypratáť byt, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 36Ek/263/2019. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že advokát dominuje inštitútu zastúpenia na základe splnomocnenia. Vzhľadom na podstatu advokátskeho povolania ide o profesionálneho zástupcu, ktorého si môže sporová strana kedykoľvek zvoliť a ktorého nemôže súd ako zástupcu nepripustiť. Výkon advokácie je osobitne regulovaný zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Advokátom je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, vedeného Slovenskou advokátskou komorou (§ 2 ods. 1), ktorú podmienku JUDr. Ján Holota, spĺňa.

17. Pokiaľ povinná tvrdí, že jej neboli doručené listiny o zabezpečení náhradného ubytovania, súd poukazuje na to, že nakoľko vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady je jednostranný právny úkon, pre začatie plynutia lehoty podľa § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje, aby sa vyhlásenie dostalo do dispozičnej sféry vypratávaného. Ako však odvodila súdna prax, aj v tomto prípade možno považovať vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady za doručené aj fikciou doručenia: ak sa nájomca, ktorý má byt vypratáť, nachádzal v situácii objektívne mu umožňujúcej prevziať jemu adresovanú zásielku obsahujúcu vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady v zmysle § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, o uložení ktorej bol poštou riadne upovedomený, nastali účinky doručenia tohto vyhlásenia v okamihu, kedy nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Súd v uvedenej veci poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010, ktorý uvádza, že požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s ňou oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu

možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať. Požiadavku o faktickom doručení vyhlásenia v zmysle ustanovenia § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka (t.j. jej prevzatie adresátom) nemožno považovať za správnu. Takýto výklad by viedol k neudržateľnému stavu, kedy by aj bezdôvodné (svojvoľné) odopretie prijatia (prevzatia) vyhlásenia znemožňovalo povinnému subjektu možnosť zabezpečiť nájomcovi zodpovedajúcu bytovú náhradu a domôcť sa vypratania bytu. Situáciu je preto potrebné posudzovať objektívne, ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Vychádzajúc z uvedeného, teda ak je nájomcovi bytu daná objektívna (reálna) možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady v zmysle § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, nastávajú hmotnoprávne účinky tohto jednostranného právneho úkonu v okamihu, kedy nájomca aj napriek uloženiu zásielky nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom.

18. Neobstojí ani návrh povinnej na prerušenie konania, z dôvodu podania žaloby o určenie vlastníckeho práva k bytu.

19. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

20. Podľa § 163 ods. 1 CSP ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

21. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. CSP diferencuje medzi obligatórnym prerušením konania (§ 162, § 163 CSP) a fakultatívnym prerušením konania (§164 CSP). Sudca konštatuje, že v danom prípade nie je splnená podmienka na prerušenie exekučného konania, či už obligatórneho alebo fakultatívneho. Totiž, povinná súdu nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by sa viedlo iné konanie podľa § 162 ods. 1 CSP príp., že by strany zhodne navrhli prerušenie konania podľa § 163 ods. 1 CSP alebo že by prebiehalo súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie exekučného súdu (§164 CSP). V súvislosti s návrhom na prerušenie konania povinná iba uviedla, že mieni podať žalobu o určenie vlastníckeho práva k bytu, čo je v tomto štádiu konania právne irelevantné.

23. Podľa § 357 ods. 1 písm. n) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

24. V súvislosti s poučením o opravnom prostriedku proti výrokovej vete II. uznesenia, súd poukazuje na znenie ustanovenia v odseku 23., z ktorého vyplýva, že odvolanie o návrhu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP by bolo prípustné iba v prípade, ak by súd návrhu vyhovel a exekúciu prerušil.

25. O odklade exekúcie v zmysle § 61h Exekučného poriadku rozhoduje poverený súdny exekútor a preto sa súd touto požiadavkou nezaoberal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.